

μήπως είναι λίγο φασίστες; μήπως είναι λίγο φασίστες;

...αλλά ο αλβανισμός μας καθιστά...
...οι αλβανοί είναι μια ιδιαίτερα...
...που αφορούν στους φασίστες...
...αλλά φέρει μια επιβεβαίωση...
...αλλά φέρει μια επιβεβαίωση...
...αλλά φέρει μια επιβεβαίωση...

Αλβανικοί φασίστες...
...πρέπει να υπάρχει...

**Θάγαμε νευρό,
ας ξεδάγουμε φιλέτα!**

Ο θάνατος τον περασμένο Αύγουστο του 35άχρονου έλληνα ομογενούς Αριστοτέλη Γκούμα έπειτα από καυγά με Αλβανούς στη Χειμάρρα στάθηκε η αφορμή για να ξαναζεσταθούν (με κάποια διακριτικότητα και μέτρο, προς το παρόν) τα "προβλήματα" της ελληνικής μειονότητας της νότιας Αλβανίας. Πιο συγκεκριμένα, στο φόντο αυτού του θανάτου ο καθεστωτικός τύπος υπονόησε ότι υποβόσκουν εντάσεις κατά τις οποίες οι Αλβανοί αρπάζουν "ελληνικά" φιλέτα στη Χειμάρρα. Η μύτη μας ως αντιφασιστών σε τέτοιες περιπτώσεις οσμίζεται φάβα και λάκκο με ιστορία χρόνων από πίσω. Ποια φιλέτα λοιπόν κι από πού κι ως πού ελληνικά;

Έχουμε και λέμε: η Χειμάρρα είναι μια παραθαλάσσια κωμόπολη στη νότια Αλβανία η οποία την τελευταία περίοδο χαρακτηρίζεται ως η αλβανική Ριβιέρα. Η περιοχή αυτή γνωρίζει κατά τα γραφόμενα σημαντική τουριστική ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια: ξενοδοχεία και τα συμπαραμαρτούντα. Φυσικό κι επόμενο η νομή του αναδυόμενου ελντοράντο να γεννά συγκρούσεις συμφερόντων. Κι εδώ μπαίνει στο παιχνίδι η ελληνική μειονότητα στην περιοχή της Χειμάρρας που διεκδικεί τις κερδοφόρες εκτάσεις γης. Δεν είναι μόνο ότι οι συσχετισμοί δυνάμεων της περιοχής επέτρεψαν στο δήμαρχο της Χειμάρρας (και πρόεδρο της μειονοτικής οργάνωσης "Ομόνοια" -αγαπημένο παιδί του ελληνικού κράτους και πολλών πολιτικών ταγμένων στο "βορειοπειρωτικό" ζήτημα) να αφαιρέσει ένα χρόνο πριν τις οδικές πνακίδες της περιοχής με το σκεπτικό ότι τα τοπωνύμια δεν είναι γραμμένα στα ελληνικά (γεγονός για το οποίο καταδικάστηκε με κάτι ψιλά από τα αλβανικά δικαστήρια). Είναι ότι η ιστορία των διεκδικήσεων της μειονότητας έχει βάθος τουλάχιστον είκοσι χρόνων. Να ένα ενδιαφέρον ιστορικό για το πού πατάνε οι διεκδικήσεις της, το οποίο γράφτηκε δέκα χρόνια πριν:

Από τη διαμαρτυρία για το θάνατο του Αριστοτέλη Γκούμα στη Χειμάρρα
Στην περιοχή της Χειμάρρας υπήρξαν κοινότητες ελλήνων μειονοτικών που συνεργάστηκαν το 1943-1944 ένοπλα με τους Γερμανούς κατά του εκεί αντιστασιακού κινήματος. Στο ίδιο άρθρο Αποστολή στη Χειμάρρα ο ιός γράφει ότι ο Γεώργιος Μπολάνος, συγγενής του νυν δημάρχου της Χειμάρρας και από τους πλουσιότερους προύχοντες του τόπου, σκοτώθηκε το Δεκέμβριο του 1943 από τους παρτιζάνους. Είχε θεωρηθεί υπεύθυνος για τον εξοπλισμό της Χειμάρρας ενάντια στο αττάρτικο, με τη διακριτική υποστήριξη των γερμανικών αρχών κατοχής.

"Σύμφωνα με νόμο του 1992 (μετά δηλαδή την πώση του κομμουνιστικού καθεστώτος) τα κρατικά αγροκτήματα έπρεπε να διανεμηθούν στα ίσα μεταξύ όλων των κατοίκων" μας εξηγεί ο Γιώργος Μήλιος, πρώην γεωπόνος και νυν ιδιοκτήτης εταιρείας έτοιμου σκυροδέματος. "Εμείς όμως εδώ θεωρούμε πως μια τέτοια απαλλοτρίωση μας ισοπεδώνει κι αποφασίσαμε διαφορετικά. Καθένας πήρε ό,τι είχε η οικογένειά του πριν από το 1947 (δηλαδή πριν από την εγκαθίδρυση του κομμουνιστικού καθεστώτος του Χότζα), όταν έγιναν οι συνεταιρισμοί". Η σχετική απόφαση πάρθηκε με ένα άτυπο δημοψήφισμα που διενεργήθηκε οπίσ-οπίσ, μεταξύ των πάλαι ποτέ κατεχόντων, από μια "δημογεροντία" που συστάθηκε επί τούτου. Βασικός στόχος ήταν ο αποκλεισμός των "ξένων", όσων εγκαταστάθηκαν στην περιοχή μετά τη δεκαετία του '40 -ως δημόσιοι υπάλληλοι, στρατιωτικοί ή απλοί εργάτες. Συνολικά, 270 οικογένειες δεν πήραν ούτε ένα μέτρο γης. "Επατήσαμε το νόμο", παραδέχεται κυνικά ο Ανέστης Δημογιάννης, δήμαρχος μέχρι πρότινος με το Δημοκρατικό Κόμμα. "Έτσι ο τόπος έμεινε στους Χειμαρραίους. Τους ξένους τους διώξαμε με βίζες, μέσω πρεσβείας". Οι αρχές αρνήθηκαν ωστόσο να νομιμοποιήσουν αυτή την παραβίαση της εθνικής νομοθεσίας στο όνομα της "τοπικής ιδιαιτερότητας", με αποτέλεσμα το τωρινό ιδιοκτησιακό καθεστώς να παραμένει ρευστό και να αποτελεί αντικείμενο αλληπάλλλων δικαστικών διενέξεων.

(Αποστολή στη Χειμάρρα, Ιός, Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 12/11/2000)

Ααα έτσι! Ο "αλύτρωτος" δηλαδή "ελληνισμός" της βορείας Ηπείρου ξεθάβει τίτλους ιδιοκτησίας προ του κομμουνισμού, ο οποίος άτιμος τις έκανε συνεταιριστικές, πατάει μάλιστα γερά πόδι μετά την πώση του καθεστώτος το 1991, οργανώνεται ενάντια σε νόμο που ρυθμίζει τη διανομή της γης σε όλη την Αλβανία, και ως κράτος εν κράτει διοργανώνει και άτυπο δημοψήφισμα για να διεκδικήσει τη γη που θεωρεί δική του. Ταυτόχρονα διώχνει τους "ξένους", δηλαδή τους Αλβανούς της περιοχής, δελεάζοντάς τους με βίζα για τον ελληνικό παράδεισο των απανταχού μεταναστών. Και για όποιον αναρωτιέται πώς στο διάολο πουλάει τέτοιο τσαμπουκά η μειονότητα απέναντι στο αλβανικό κράτος, η απάντηση είναι μία: δουλεύει για πάρτη της όλος ο ακροδεξιός εσμός της Ελλάδας, η ελληνική εξωτερική πολιτική που λιγουρεύεται τον αλβανικό νότο και φυσικά ο βαθύτατος ρατσισμός απέναντι στους αλβανούς. Δουλεύουν οι κουμπιάρδες των τοπικών προκόντων με εξέχουσες προσωπικότητες της ελληνικής σκηνής (π.χ. ο Σταύρος Λυγερός που αρθρογραφεί στην Καθημερινή είναι κουμπάρος του τώως προέδρου της Ομόνοιας, Βαγγέλη Ντούλε). Δουλεύει και ο λειψιομαρτιζαποτησαρακοστη; Αλέξανδρος Λυκουρέζος που ανέλαβε τα νομικά και τις προσφυγές στα ευρωπαϊκά δικαστήρια για κάποιες εκτάσεις γης που διεκδικεί ο αδελφός του νυν δημάρχου της Χειμάρρας Β. Μπολάνου.

Η υπόθεση βέβαια είναι ακόμη πιο σύνθετη. Για παράδειγμα, στο καυτό ζήτημα "ποιος θα αρπάξει τα φιλέτα" η ελληνική μειονότητα είναι κι αυτή διασπασμένη: πλακώνεται για το τι ανήκει και σε ποιον. Και ποιος θα το περίμενε, στην Καθημερινή γράφτηκε κάποιες μέρες αργότερα (στις 27/8/10) ότι "κάποιοι ομογενειακοί κύκλοι καλό είναι να το πάρουν απόφαση ότι οφείλουν να σέβονται το Σύνταγμα και τους νόμους της χώρας στην οποία ζουν ως πολίτες της". Οπότε ποια ελληνικά φιλέτα ρε;

του φανό...
...πρέπει να υπάρχει...